

اینان همه ساله از مسعود پیغمبر می تراشند

۱۸ سنبله روز مرگ مسعود امسال نیز همانند سالهای گذشته کابل خسته از جنگ را به یاد سالهای دهشت و وحشت دهه هفتاد انداخت. لچک های شورای نظاری که این روز را برای قدرت نمایی و زهر چشم نشان دادن به مردم غنیمت می شمارند، به جای سوگواری برای رهبر شان، جشن شادبانه گرفته به فیر هوایی و لمپنیزم پرداخته چهره واقعی شانرا به ملت به نمایش می گذارند. در اثر این یاغی‌گری ها به گفته وزارت داخله سیزده تن از مردم بی پناه کابل زخمی شدند که از جمله یکی از موثرهای اینان سه کودک را زیر گرفت.

ولی مسعود، امرالله صالح، ضیاء مسعود، عبدالله، قانونی و دیگرانی که پس پرده برای این نمایشات مسخره برنامه ریخته و نمایش قدرت کردند، در ظاهر در برابر رسانه ها طوری وانمود می‌سازند که این جوانان ربطی به شورای نظار و راهیان مسعود ندارند، اما واقعیت اینست که تاریخچه شورای نظار مملو از اینگونه دهشت بوده که مردم ما در دهه هفتاد هجری در کابل و بخصوص در قتل عام افشار اوج توحش آنرا تجربه کرده اند.

اینان همه ساله از مسعود پیغمبر می تراشند، اما پیغمبر بی امت که به اعتراف ولی مسعود (اهم اخبار، طلوع نیوز، ۱۸ سنبله ۱۳۹۶) هیچ کدام از زیردستان و راهیانش مثل او نیستند و به راه او نرفته اند!! پس فردی را که شاگردان و پیروانش یک مشت چپاولگر فاسد و افراد بی بند و بار باشند، می شود « قهرمان ملی»، « رهبر بزرگ» و... لقب داده او را با شخصیت های ماندگار جهان چون چه گوارا و تیتو و غیره مقایسه نمود؟ آیا این مقایسه توهینی به این بزرگان تاریخ بشریت نیست؟

پایان

با ممنونیت از وبسایت وزین دعوت میدیا.